

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1861/2023
19.12.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Зорана Хацића, председника већа, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Никола Виоглавин, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство правде, Основни суд у Бечеју, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Зрењанину, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4742/22 од 01.02.2023. године, у седници већа одржаној 19.12.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4742/22 од 01.02.2023. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бечеју, Судска јединица у Новом Бечеју П1 60/22 од 16.09.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилца стекла право на јубиларну награду за 30 година у радном односу код послодавца Републике Србије, даном 02.09.2019. године у нето износу од 88.508,68 динара. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужилци исплати на име јубиларне награде за 30 година радног стажа износ од 88.508,68 динара са законском затезном каматом почев од 02.09.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 58.694,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4742/22 од 01.02.2023. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужене и преиначена пресуда Основног суда у Бечеју, Судска јединица у Новом Бечеју П1 60/22 од 16.09.2022. године, тако што је одбијен тужбени захтев да се утврди да је тужилца стекла право на јубиларну награду за 30 година у радном односу код послодавца Републике Србије, даном 02.09.2019. године у нето износу од 88.508,68 динара, да се тужена обавезе да тужилци исплати на име јубиларне награде за 30 година радног стажа износ од 88.508,68 динара са затезном

каматом почев од 02.09.2019. године до исплате, као и да се тужена обавезе да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 58.694,00 динара са затезном каматом од дана извршности одлуке до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове првостепеног парничног поступка у износу од 9.000,00 динара и трошкове жалбеног поступка у износу од 18.000,00 динара.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. у вези са чланом 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредбе парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, као ни друга битна повреда одредаба парничног поступка, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиљи је као судији Основног суда у Бечеју, на основу решења од 02.09.2019. године, на основу њеног захтева, августа 2021. године исплаћена јубиларна награда за остварених 35 година рада код послодавца Републике Србије. Тужиља се 18.01.2022. године обратила председнику Основног суда у Бечеју са захтевом за исплату јубиларне награде за навршених 30 година непрекидног радног стажа код истог послодавца, Републике Србије, а по поднетом захтеву председник поменутог Основног суда у Бечеју је захтев проследио Високом савету судства. Дописом ВСС од 17.02.2022. године наведено је да о захтеву судије одлучује председник суда. Решењем в.ф. председника Основног суда у Бечеју број Су IV-.../22 од 26.04.2022. године одбијен је захтев тужиље од 18.01.2022. године за исплату јубиларне награде за 30 година рада код послодавца Републике Србије, као застарело потраживање, применом одредбе члана 196. Закона о раду и члана 372. став 1. Закона о облигационим односима.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом материјалног права тужбени захтев усвојио са образложењем да је тужиља стекла право на јубиларну награду за 30 година рада и да је ова обавеза исплате јубиларне награде настала даном доношењем решења послодавца од 02.09.2019. године којим је утврђено да тужиља на дан доношења решења има 35 година рада остварених у радном односу код послодавца Републике Србије, па како је поднела тужбу у овој правној ствари дана 01.06.2022. године, то није протекао рок од три године од дана настанка обавезе, прописане одредбом члана 196. Закона о раду, као рок застарелости свих новчаних потраживања из радног односа, због чега није основан истакнути приговор застарелости потраживања.

По оцени Врховног суда, правилно је у побијаној другостепеној пресуди примењено материјално право.

Одредбом члана 196. Закона о раду прописано је да сва новчана потраживања из радног односа застаревају у року од три године од дана настанка обавезе.

Подношењем тужбе 01.06.2022. године наступила је застарелост тужиљиног потраживања, односно престало је право да захтева испуњење обавезе исплате јубиларне награде за 30 година рада проведених у радном односу код послодавца Републике Србије, код чињенице да је тужиља право на јубиларну награду за 30 година рада проведених у радном односу код послодавца Републике Србије стекла 2014. године, што значи да је од наступања услова за исплату јубиларне награде од 30 година рада у 2014. години до подношења тужбе 01.06.2022. године, очигледно протекао рок од три године, због чега је потраживање тужиље застарело.

Насупрот наводима ревизије, другостепени суд је правилно протумачио и применио одредбу члана 196. Закона о раду, где је прописано да сва новчана потраживања из радног односа застаревају у року од три године од дана настанка обавезе, а да је обавеза послодавца на исплату настала у 2014. години, тачније 02.09.2014. године, када је и настало овлашћење тужиље да исплату тражи.

Тужиља са ревизијом није успела, због чега јој сагласно одредбама чл. 153. и 154. ЗПП не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Зоран Хацић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић